

EKSAMEN I RINF 1200 – Opphavsrett og beslektede rettigheter

Høst 2012

Dato: Onsdag 12. desember 2011

Tid: Kl. 10:00 – 15:00

Styrelsen av Havnaåsen barnehage, Lillian Skovsbo, var en ambisiøs dame som ville bevise at barn kunne beherske digitale læringsmidler fra de er ganske små. I tillegg var hun antroposof og lot barna tegne frihåndstegninger og gjenfortelle eventyr som motvekt til den digitale opplæringen.

Våren 2010 kjøpte hun inn 12 PC-er til avdelingen "Blåbær", som huset barn i alderen 4-6 år. Barna fikk daglige doser av digital opplæring, men alltid avpasset en tilsvarende porsjon frilek og kreativitet. Barnehagen var privat og hadde stor søkermasse.

Lillian opprettet et nettsted, Havnaasen.no, der hun la ut barnetegninger fra "Blåbær". Tegningene som ble lagt ut var de som Lillian syntes hadde mest særpreg. I tilknytning til tegningen, som en slags "signatur", la Lillian ut et fotografi av barnet som hadde laget den.

Kunne Lillian legge ut barnetegningene på nettstedet?

Kunne Lillian legge ut bilder av barna på nettstedet?

Barnehagen hadde også et eget barnekor, og Lillian hadde fått laget et innspillingslokale i kjelleren, der koret spilte inn sine sanger. I tillegg til barna, besto koret av flere ansatte som alle var profesjonelle musikere og artister. Hvert år ble innspillinger av "Årets juleplate" lagt ut på et nettsted med samme navn. Musikken lå som en lenke. Det var mange treff på sidene, og lenken med musikk ble benyttet flittig av besteforeldre og andre av barnas familiemedlemmer. Repertoaret besto av tradisjonelle julesanger som alle ble skrevet før 1900 (både tekst og melodi), og av en nyinnspilling av Ole Paus' "Mitt lille land".

Advokat Guri Solemdal hadde barn i barnehagen. Hun hevdet at Lillian ikke kunne legge ut innspillingene uten å innhente samtykke fra foreldre til barna som medvirket på innspillingen, samt rettighetshavere til musikken. Lillian svarte til dette at hun hadde informert om musikkinnspillingsprosjektet på foreldremøter der alle var innkalt. I tillegg hadde hun sendt et referat til foreldrene der informasjon om prosjektet også inngikk. Informasjonen ble gitt foreldrene god tid i forkant av utleggingen av innspillingen på nett. Selve repertoaret var det ikke nødvendig å klarere, mente hun.

Hadde Guri Solemdal rett i at det måtte innhentes samtykke fra foreldrene før utleggingen av innspillingene? I så fall hvorfor?

Hadde foreldrene i realiteten samtykket til utleggingen av innspillingene?

Måtte repertoaret klareres, og i så fall hvilket?

Det viste seg etter hvert at barnehagedriften gikk dårlig. For å skaffe tilleggsinntekter fant Lillian ut at hun ville etablere en portal, der alle barnehagene og andre interesserte kunne laste opp materiale. Hun organiserte tjenesten i forskjellige kategorier av stoff, der man kunne laste opp filmer og videoer ett sted, ting for salg et annet sted, og barnetegninger og fagartikler et tredje sted. Hun sendte eposter til barnehager og foreldre med en sterk oppfordring om å benytte seg av tjenesten. Det var registreringsplikt for innsendere, som måtte inngå avtale om bruk av portalen, med vilkår om alder (18-årsgrense) samt forbud mot å laste opp ulovlig materiale. Hun kontaktet en rekke firmaer med forespørsel om å reklamere på nettsidene, og fikk god respons på det.

Portalen ble overmåte populær, og særlig videoene der småunger danset og sang til kjente låter var flittig innsendt materiale og hadde flere tusen treff hver dag. Lillian hadde utlyst en konkurranse på nettstedet der alle ble oppfordret til å sende inn musikkvideoer med barn, og der vinneren ville få bleier gratis i ett år. Den økte og tette trafikken visste Lillian å benytte overfor annonsørene, som kvitterte med å betale godt for innslagene.

Etter en måneds tid i lykkerus over portalens suksess, fikk Lillian et krast brev fra IFPI Norge med krav om at barnemusikkvideoene måtte fjernes. IFPI Norge hevdet at Lillians aktive opptreden ved opprettelsen og driften av portalen i seg selv utgjorde rettighetsbrudd. Og i alle fall måtte Lillians opptreden anses som lovstridig medvirkning til andres rettighetsbrudd.

6. Ta stilling til kravet fra IFPI Norge.

Alle spørsmålene skal besvares, og svarene skal begrunnes.

Sensuren faller mandag 7 januar klokken 15.00. Kontroller på StudWeb eller ta kontakt med Infosenteret på 22 85 95 00.

Kandidatene har rett til en redegjørelse for sensurvedtaket ved henvendelse til sensorene innen en uke etter sensur. Kontaktinformasjon for sensorer finnes på Fakultetets nettsider. Du kan også ta kontakt med infosenteret. Klagefristen er tre uker etter sensur.

Oslo, 12.12.2012